

[Knud Kristensen.]

maal til Udenrigsministeren, ogsaa for at faa lidt at vide om Fremtiden. Ministeren siger, at han vedkender sig alle de Udtalelser, som vi i øvrigt har fremsat — det staar Sp. 271 —:

„Jeg vedkender mig nu som før den af det ærede Medlem citerede Programmerklæring, hvorefter den nationale Selvbestemmelsesret fortsat maa være Grundlaget for Rigets Grænse mod Syd. Og hvad angaar Udtalelsen i den forrige Regerings sidste Programmerklæring af 7. Oktober i Aar gaende ud paa, at Ministeriet nærer det Haab, at Sydslesvigerne Selvbestemmelsesret maa blive en Realitet, saa maa jeg sige, at det Haab nærer jeg virkelig stadig.“

Og endelig siger han Sp. 272: „Jeg er ikke imod, at der gives Sydslesvigerne Ret til Afstemning.“ Nu tror jeg, Udenrigsministeren har forstaaet, at vor Mening om dette var, at vi syntes, der skulde gøres et Arbejde for at gennemføre dette, en Indsats derfor. Hvorfor skulde vi ellers fremsætte en Programmerklæring? Naar Ministeren nu er enig deri, hvad er det saa, han agter at gøre eller tænker at gøre for at realisere disse Ønsker og dette Haab? For hvis det blot er noget rent abstrakt og platonisk, synes jeg, der er meget lidt ved at fremføre det.

Endelig vil jeg sige, at Udenrigsministerens Paastand om, at han har gjort Indsigelse mod den Politik og den Tale og den Virksomhed, jeg har ført i Regeringen, er fuldkommen urigtig. Udenrigsministeren har hverken i Regeringen eller over for mig personlig nogen Sinde sagt, at han ansaa denne Virksomhed for at være af skadelig Art.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Petersen: Jeg tror, Billedet efterhaanden staar temmelig klart, naar vi taler om den højtærede Udenrigsministers Stilling inden for den tidligere Regering. For mit eget Vedkommende har jeg, som sagt, følt mig meget nær knyttet til den Politik, han var Talsmand for. Jeg har godtgjort — saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu godtgjorde det —, at over for det reelle har der været Enighed baade om den Politik, der skulde følges af Regeringen udadtil, og om de Tilføjelser, som Venstre og Venstres Regering ønskede, hvis vi efterhaanden kunde faa tilstrækkelig

Tilslutning til dem i Befolkningen og her paa Rigsdagen — uden at der er nedlagt Indsigelse fra den højtærede Udenrigsminister.

Dernæst, overfor selve den rent taktiske Behandling af hele denne Sag fra Aar til Aar har jeg givet den højtærede Minister Lejlighed til at drage de Konsekvenser, som han ønskede at drage, saaledes at han ogsaa, om jeg saa maa sige, fik politisk Tilslutning dertil.

Den højtærede Udenrigsminister har ikke paa noget Punkt reageret. Han har ikke reageret over for det reelle i den Politik, den tidligere Regering førte, han har ikke reageret over for det Oplæg, som jeg paa det taktiske Omraade ogsaa har givet ham. Derfor tror jeg, at den højtærede Statsminister skal lade være med at blande Spørgsmaalet om Mod eller Ikke-Mod ind i denne Diskussion, for med Hensyn til det vigtigste udenrigspolitiske Spørgsmaal, vi har haft at tage Stilling til i disse Aar, vil det dog formentlig være naturligt, at Initiativtageren — hvis der virkelig skulde ske noget afgørende Brud inden for en Regering — maatte blive den Mand, der i Kraft af sin Stilling, sin Autoritet og sin Indsigt har ikke alene Ret, men Pligt til at være Vejleder. Og naar det ikke er sket til Trods for den Foranledning, der paa alle Stadier er givet, saa er det jeg siger, at saa tror jeg, den højtærede Udenrigsminister har anbragt sig i en Stilling, der ikke er holdbar over for den tidligere Regering — maaske heller ikke over for den nuværende —, men som i hvert Fald udadtil, over for Offentligheden i Danmark og længere ud, bærer Tvedydighedens Maske.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Kristensen: Det forekommer mig, at man i nogen Maade gaar uden om Sagens Kærne, nemlig hvad Udenrigsministeren paa de forskellige Tidspunkter har ment. Den højtærede Udenrigsminister anfører, at han har været underkastet en Udvikling. Jeg har læst den højtærede Udenrigsministers Tale her den 9. ds. og kan ikke finde ud af, hvad den højtærede Udenrigsminister egentlig har ment.

Nu lægger den højtærede Udenrigsminister meget stærk Vægt paa at have et stort Følge i sin Sydslesvigpolitik, og det er meget vigtigt, om der er Tillid til den højtærede Udenrigsminister ud over netop det Parti, der har Regeringen. Maa vi derfor